

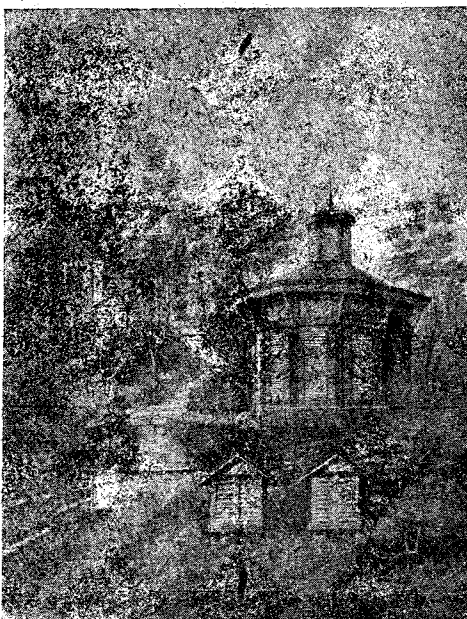
MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYESÜLET SZAKLAPJA

XXIX. évf.
3. szám ::

== FELELŐS SZERKESZTŐ: ==
DR. VÁNYOLÓS MIKLÓS

Kolozsvár
1914. Márc.

Az egyesület méhtelepe.

⌘ MEGJELENIK MINDEN HÓ ELEJÉN ⌘

Előfizetési ár: egy évre 4 K, félévre 2 K. Az erdély-
részi méhész-egyesület tagjai a tagsági díjért kap-
ják. Tagsági díj rendes tagok részéről évi 4 K. A lap
szellemi részét érdeklő közlemények a szerkesztő
névre: Kolozsvár, Deák Ferenc-u. 2. küldendők.

Hirdetés díja: Egyszeri hirdetésnél egész oldal (187 négyszögcentiméter) 20 K, fél-
oldal 10 K, negyedoldal 5 K. Egyesületi tagoknak és féléves hirdetőknél 10% -kal,
egész éves hirdetőknél 15% -kal olcsóbb. A hirdetési díjak előre beküldendők az
egyesület pénztárába. Apróhirdetés szavankint 5 fillér. -: Reklamációk, hirdetések-
re vonatkozó megkeresések dr. Balázs Ferenc főtitkárhoz, Kolozsvár, Mészáros-utca 3.
sz., a pénzküldemények Zsögön Rácz Mihály egyl. pénztárnokhoz: Kolozsvár Bocskay-
tér intézendők. -: Cikkeink átvétele csak a forrás („Méhészeti Közlöny”) tüzetes
megjelölésével van megengedve. -: A kéziratokat nem adja vissza a szerkesztőség.

Lapunk szenzációs kedvezményei!!

Nem kimélve a rendkívül nagy anyagi áldozatot, sikerült szerződéses viszonyt létesítenünk a 20 év óta fennálló, népszerű és az egész országban elterjedt „Háztartás“ Magyar asszonyok Lapja kiadóhivatalával, melynek értelmében lapunk minden olvasója a „Háztartás“-t évi 12 korona előfizetési ár helyett 10 koronaért, félévi 6 korona előfizetési ár helyett 5 koronaért, negyedévi 3 korona előfizetési ár helyett 2 kor. 50 fillérért kapja. — Külön kedvezményét mindazon olvasóink, akik legalább félévre fizetnek elő a „Háztartás“-ra, minden ráfizetés nélkül, ingyen és bérmentve megkapják a „Háztartás Könyvtára“ most megjelent husz kötetét. A „Háztartás“ mindent felölel, ami az asszonyt érdekeli: Divat, Kézimunka, Hasznos tudnivalók, Gyermekszoba, Kertészet, Egészség, Szépség, Falusi major stb. stb. rovatai megfigyelésre méltó ezernyi tanácsokkal szolgálnak, Konyha rovata pedig rendkívül sok kipróbált ételreceptet tartalmaz. A Kürthy Emilné szerkesztésében kiváló gonddal szerkesztett dustartalmu illusztrált folyóirat havonta háromszor jelenik meg. Ingyenes mutatványszámat kívánatra készséggel küld a „Háztartás“ kiadóhivatala. Budapest, II., Margit körút 5/B. Az-előfizetések lapunk kiadóhivatalába: Kolozsvár, Mészáros-u. 3. küldendők.

„Budapesti Miniatur Fényképezési Vállalat“ kolozsvári fiókjával a „Méhészeti Közlöny“ kiadóhivatala a következő egyezséget kötötte:

Minden egyesületi tag igényt tarthat bármily beküldött kis fénykép után is egy életnagyságu fényképnagyításra, csupán a diszes papirkeretért (gravírozott passe-partout) és a retouchálásért kell 6 koronát fizetni. Ebből az összegből 1 K 50 fillér postabélyegekből a nagyítani kívánt képpel együtt az egyület főtitkárához (Dr. Balázs Ferenc Mészáros-utca 3. sz. Kolozsvár) küldendő. A kész nagyítás 4 K 50 fillér utánvétellel fog a nevezett cégtől megküldetni. A kép nagysága 55/68 cm és a beérkezéstől számított 21 nap alatt elkészül.

Mézpergetőim

több kiállításon ki lettek tüntetve, bámulatos olcsóságuk mellett a legjobbak, legerősebbek és a legtartósabbak, a miről kezességet vállalok. Mézszűrő, méztartó bádogokat, mindennemű méhészeti eszközöket raktáron tartok s a legjutányosabb áron készítek, ugyszintén legjobb fajta gyümölcszedőket is. -- Pontos kiszolgálás!

SAJLER GÉZA bádogos, Kolozsvár, Erzsébet-út.

Hogy fizet legjobban a méhészet?

Ugy, ha kaptár és eszközsükségleteinket, ugyszintén a többi méhészeti kellékeket a szigoruan szolid, jóhírnevű és már 29 év óta fennálló

Kühne Ferenc utóda

első magyar kereskedelmi méhtelepénél
Budapest, I., Attila-u. 99, szerezzük be.

Gazdagon illusztrált és sok újdonságot tartalmazó, az 1914. évre szóló főárjegyzéke méhészeti utmutatóval együtt szívesen ingyen és bérmentve küldetik. ■ ■

Hutter Gerő utóda

első hazai gőz és villanyerőre berendezett mülépgyára
Kolozsvár. Jókai-utca 7. szám alatt.

Ajánlja a többszörösen arany-, ezüst-, bonzérémmel és diszoklevéllel kitüntetett és valódi tiszta méhviaszból készült, legkitünőbb minőségű, soha meg nem nyuló mülépeit bármily nagymennyiségben és adott méret szerinti nagyságban. Kilónként: Sárga viaszból 5 kor. Fehér viaszból 6 kor. 50 fill. Kézpénzért vásárol, vagy kész müléppel becserél tiszta valódi méhviasztot.

Tisztélettel: **Hutter Gerő**
utóda mülépgyáros. ■

Alondoni 1910. évi nemzetközi kiállításon aranyérem.

A bpesti 1910. évi 55. méhésztörvény kiállításán bronzérem.

A kolozsvári 1910. évi gazdasági kiállításon diszoklevél, a kolozsvári 1912. évi országos méhészeti kiállításon aranyérem, a kolozsvári 1910. évi gazdasági termés kiállításon aranyérem.

Reményik L. és Fiai utódai

Deák András és Társa vas-nagykereskedés Kolozsvár

Az Erdélyrészi Méhész-Egyesület ajánlatára a méhészethez legszükségesebb eszközöket, az alant felsorolt áron tartunk raktáron:

1 drb. keretfogó csiszolt	2.20
1 „ horonytisztító	—70
1 „ méhészkés	2.—
1 „ sejt fedelező kés	1.35
1 „ fenék tisztító	1.50
1 „ permetező	1.—
1 „ anyazárka	—55
1 „ herefogó	2.75
1 „ füstölőkészülék	3.95
1 „ méhész-sapka	1.90
1 pár méhész-keztyű	3.40
1 klg. mülép valódi sárgaviaszból	5.—
Fehér viaszból	6.50
1 5 klgmos postacsomag keretléc felszabdalva	3.80
1 m ² . Hannemann rács	6 50

Sürgöncim:

Reményik utódai.

Telefonszám 84.

Az Erdélyrészi Méhész-Egyesület elnökségénél az alábbi méhészeti eszközök, felszerelések, továbbá mülép és könyvek rendelhetők meg: Hármsoros orsz. méretű kaptár ára tagoknak 10 korona. Négyesoros orsz. méretű kaptár ára tagoknak 13 korona. Nem egyesületi tagoknak 2 koronával drágább. Mülép sárgaviaszból bármely méretű 1 klg, 5 korona. Mülép fehérviaszból bármely méretű 1 klg. 6.50 korona.

Felszabdalt keretléc 5 kilogrammos postacsomagban 3 korona 60 fillér. „Erdély Méhészetének története című könyv ára 1 korona 20 fillér. „A méz ápológiája című könyv ára 1 korona 20 fillér. Pergetett méz 5 kilós bödönben 9 korona. — Készít az egyesület ezen kívül bármilyen rendszerű és nagyságu kaptárt előzetes megrendelésre megegyezés szerinti árban. A megrendelések dr. Balázs Ferenc főtitkárhoz Kolozsvár, Mészáros-utca 3. szám alá küldendők. —

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYESÜLET SZAKKÖZLÖNYE.

== FELELŐS SZERKESZTŐ DR. VÁNYOLÓS MIKLÓS. ==

KOLOZSVÁR, 1914. MÁRCIUS HÓ.

XXIX. ÉVFOLYAM. 3. SZÁM.

Kovács Antalné.

Megdöbbenéssel vettük a lesújtó hírt, hogy Kovács Antal kir. tanácsos neje, szül. Hammerschmiedt Katalin urnó nincs többé, f. évi január hó 12-én jobblétre szenderült.

A megrendítő csapás, mely a hön szeretett férjet az áldott, jó asszony elvesztésével érte, minden méhész szívében őszinte részvétet támaszt és a magyar méhtenyésztés megalapozója meg lehet győződve arról, hogy fájdalomában igaz szívvel osztozunk.

Osztozunk, mert mélyen átérezzük a csapás nagyságát. Tudjuk, hogy kevés ember él olyan igazán boldog életet, mint aminőt Kovács az ő hitvesével élt; kiről mindig csak szeretettel és gyöngédséggel tudott megemlékezni.

Az ő fájdalomtól vérző lelkének szolgáljon vigasztalásul az ő hadseregének szeretete, részvéte és nagyabecsülése, midőn kívánjuk, hogy adjon az Ur neki lelkierőt a csapás elviselésére, hogy méhtenyésztésünk érdekében még sokáig munkálkodhassék.

BacsKay Sámuel

Egyesületünknek ismét nagy halottja van. Egy régi, erős és buzgó tagja dűlt ki a küzdők sorából: *BacsKay* Sámuel a csapi (Ung vm.) református egyház lelkésze, a csapi méhészkör elnöke hunyta örök álomra szemét folyó évi január 26-án munkás életének 71-ik évében.

Ő volt, aki mint egyesületünk tagja 1894. évben oly erős méhészkört alakított, mely már a második évben 200 tagot számlált.

A méhészet terjesztése érdekében a szakirodalomban kivette a maga részét. Dolgozott a szaklapokba s ezen kívül három önálló munkája is megjelent. (Utmutató a vereczkei kettős kaptárral való méhészkedésre. A méhészek hibái. Gyakorlati utmutató a méhek tenyésztésére.) Résztvett minden méhészeti mozgalmon bármily távolban volt is az. Legyen fáradtságos és munkás élete után pihenése csendes.

A méhtenyésztés vezérfonala.

Valló Árpád, a gödöllői méhészeti gazdaság vezetője a földmivelésügyi Miniszterium megbízásából »A méhtenyésztés vezérfonala« című munkát sok alapossgal és szaktudással írta meg, melyet a méhészeti ügyosztály szakszerű bírálata után elfogadott és ki is nyomtatott. A mű kellő irodalmi színvonalon álló, melyből a tanító- és tanítónőképzők, gazdasági tanintézetek és a méhészeti szakközegek kaptak ingyenes példányokat.

Egyik tanítónőképző kifogásokat emelt az ellen, hogy Valló könyve a méhek bonctanára és társadalmi életére is kiterjeszkedik, mely kifogás néhány fővárosi lapban is napvilágot látott.

Ezen alapon a kolozsvári »Estilap« február 20-iki számában egy *névtelen tudósító*; Krenedits Ferenc min. titkár, a méhészeti ügyosztály vezetője ellen alaptalan támadást intézett s azt is megírta, hogy e munkát az elemi iskoláknak is megküldötték. Leghatározottabban kijelenthetjük, hogy állítása valótlan. A *névtelen tanító* közleményét nevezett lapban is megcáfoltuk s tendenciózus támadását e helyen is visszautasítjuk!

Az elnökség.

Egyesületi élet.

Az egyesület közgyűlése.

Egyesületünk immár 33-ik évi rendes közgyűlését tartotta meg 1914. évi január hó 25-én délelőtt 10 órakor az Erdélyi Gazdasági Egyesület székháza közgyűlési termében. Jelen voltak báró *Jósika* Gábor elnök, *Krenedits* Ferenc miniszteri titkár, a földmivelésügyi miniszter ur önmagyméltósága képviselőjében, dr. *Zsögön* Béla ig. al-elnök, *Bokor* Károly alelnök, dr. *Balázs* Ferenc főtitkár, *Tasnády* Szeőcs Samu titkár, *Zsögön Rácz* Mihály pénztárnok, dr. *Ványolós* Miklós szerkesztő, egyesületi tisztviselők, özvegy *Kremniczky* Aladá né, *Voith* Gergely szamosújvári méhészköri igazgató, *Kááár* Elemér, *Rákosi* Albert, *Nagy* József, *Mikola* Géza, *Szeőcs* Ede, *Donáth* Aladár, *Nagy* Gábor, *Tokaji* László, *Stief* Ottó, *Hirschfeld* Lajos, *Várady* Mihály, *Szilágyi* Márton, *Ványolós* Sándor, *Fogarasy* József, *Ferenczi* István, *Jermendy* Géza, *Pap* Valér, *Derzsán* Gábor, *Triff* János, *Feurgyán* Miklós, *Vincze* György, id. *Balázs* János, ifj. *Balázs* János.

Elnök megállapítja a közgyűlés határozatképességét,

napirend előtt üdvözli a miniszteri kiküldöttet, kérvén őt, hogy jóindulatát a jövőben se vonja meg az egyesülettől s tolmácsolja a miniszter ur önmagyméltóságánál az egyesület hálás köszönetét. Ezután megemlékezik a méhészetre nézve mostoha mult évről, megnyitja a közgyűlést, a jegyzőkönyv hitelesítésére felkéri Szilágyi Márton és Stief Ottó választmányi tagokat.

Főtitkár felolvassa gondosan megszerkesztett évi jelentését, melyet közgyűlés egyhangulag tudomásul vesz.

Pénztárnok a zárszámadást mutatja be, felolvassván azt tételenként. Közgyűlés tudomásul veszi.

Pénztárvizsgáló bizottság nevében, annak jelentését Szilágyi Márton bizottsági tag bemutatja a közgyűlésnek és javasolja, hogy a pénztárnoknak a felmentvény megadása mellett jegyzőkönyvi köszönet szavaztassék. Közgyűlés javaslatait elfogadván, azt egyhangulag határozattá emeli.

Ezután a pénztárnok a költségelőirányzatot mutatja be, melyet a közgyűlés elfogadott. Főtitkár a megüresedett ig. választmányi tagsági helyek betöltésére teszi meg javaslatát. Közgyűlés a választmányba Alberty Lajos, Körmendi Jenő, Török Bálint és Kicsid Géza egyesületi tagokat beválassza.

Főtitkár jelentésére vonatkozólag, hogy az egyesület a »Méh« magyar méhészek mézértékesítő szövetkezetébe tagnak lépjen be, közgyűlés nem határoz, bevárandónak tartja az 1913. évi mérleg közzétételét és egyuttal megbizza a választmányt, hogy a továbbiakra nézve tegye meg a kellő lépéseket.

Főtitkár a beérkezett indítványokat olvassa fel és az igazgatóválasztmánynak azokra adandó válaszjavaslatait előadja a következő sorrendben:

1. Donáth Aladár választmányi tag a méhészet fejlesztése, terjesztése érdekében javasolja, hogy az egyesület szegény és érdemes vasuti pályaőröknek segélyképen adjon egy-egy méhcsaládot, melyet az köteles volna három év mulva az egyesületnek visszaadni. Többeknek hozzászólása után a közgyűlés megbizza a választmányt, hogy oly vasutasoknak, kik tanfolyamon vesznek részt s személyesen jelentkeznek a család átvételére s azzal a kötelezettséggel, hogy három év mulva olyan családöt ad vissza, adjon egy-egy családöt.

2. Kádár Elemér választmányi tag indítványozza, hogy rendezzen az egyesület mezei munka mentes időben vasutasok részére tanfolyamot, közgyűlés megbizza az elnökséget, hogy tegyen jelentést a miniszteriumhoz tanfolyam engedélyezésére.

3. Hirschfeld Lajos tagnak a méz hamisítása és mesterséges méz előállításának megakadályozására vonatkozó indítványát közgyűlés helyesnek, indokoltnak tartja és megbizva az elnökséget, hogy pozitív esetekben a megfelelő megtorló lépéseket tegye meg.

4. Szilágyi Márton választmányi tagnak méhészeti megfigyelő állomás felállítására vonatkozó indítványát közgyűlés tekintettel arra, hogy Kolozsvárt már van egy megfigyelő állomás, nem fogadja el, illetve a választmány javaslatának megfelelően határoz.

5. Kádár Elemér választmányi tagnak méhésztthon létesítésére vonatkozó indítványához elvben hozzájárul a közgyűlés s megbizva a választmányt, hogy a kérdést tartsa felszínen; indítványának az egyesület telepének eladására vonatkozó részét közgyűlés egyhangulag elveti, nem tartván azt időszerűnek sem célszerűnek, amíg az egyesület olyan anyagi helyzetbe nem jut, hogy annál jobbat s megfelelőbbet vehessen.

6. Szilágyi Márton indítványát az írói díjak felemelésére vonatkozólag közgyűlés pénz hiányában nem fogadja el.

7. Főtktkár a közgyűlés határozatát kéri ki a folyó évi nyári vándorgyűlés megtartására s helyének megállapítására Voith Gergely választmányi tag, a szamosujvári méhészkör elnöke indítványozza, hogy az idei vándorgyűlés szamosujvárt tartássék meg, a közgyűlés elfogadja az indítványt.

Elnök javaslatára közgyűlés a földmivelésügyi miniszter ur ónagyméltóságát táviratilag üdvözli.

Kádár Elemér választmányi tag indítványozza, hogy a közgyűlés szavazzon a tisztikarnak jegyzőkönyvi köszönetet. Indítvány egyhangulag elfogadtatik.

Ezután Donát Aladár választmányi tag tartja meg szakszerű szabadelőadását a költésversenyéről és az ellene való védekezésről. Közgyűlés bezárása után a sorsolás tartatott meg.

Erdély méhészetének története című könyvet nyertek:

Állami tanítóképezde Székelykeresztur, Balázs János Recsenyéd, Darvas András Csikszentmihály, Gergely István, Kolozsvár, Greskovics Kálmán Urményháza, Hirsch Benedek Magyarvalkó, Lukács Vilmos Csikszentdomokos, Orbán Lajos Kolozsvár, Raffay Lajos Báránd, Sipos György Márkosfalva, Stief Ottó Kolozsvár, Szócs András Boffalu, Veress Sándor Désakna, Lovag Vincenti Miksa Diód, Vincze János Bogártelke, Vajda Lajos Mezőszopor, dr. Zsögön Géza Kolozsvár, Vajda Kálmán Teregova.

A méz apologiája című könyvet nyertek:

Biedermann Ferenc Kolozsvár, Keresztes István Kolozsvár, Máté Ferenc Kolozsvár, Patka Venczel Borszék, Szilágyi Márton Kolozsvár, Sziberth Lilla Sajómagyaros, Wéger Ferenc Csikmindszent, Wéber István Csák, Vincze György Vista.

Egy-egy kilogramm pergetett mézet nyertek:

Ady Sándor Kolozsvár, Bene András Mezőujlak, Ferenczi Áron Medesér, Fosztó Dénes Vizakna, Nagy Gábor Kolozsvár, Vida László Karczag, Vincze Mihály Szamosfalva, Vigh Lajos Hajdusámson, Zombori László Kisbács.

Egy-egy adag mézelő magvat nyertek:

Allami gazdasági iskola Nagysármás, ifj. Antal János Gyimesközéplak, Csipkés István Kövend, Ferenczi István Kolozsvár, Györbirió Géza Szentkatolna, Kádár Elemér Kolozsvár, Polen Ádám Ürményháza, Süttő Kálmán Repcelak.

Egy-egy kilogramm mülépet nyertek:

Köri Lajos Makó, Nagy József Kolozsvár.

Egy-egy országos méretű kaptárt nyert:

Dr. Bruckner Antal Kolozsvár, Nyakas György Kolozsvár, Szilágyi Ferenc Szamosfalva, Viski Ferenc Romoly.

A nyereségek — a kaptárak kivételével — a nyerők címére elküldettek. A kaptárak megnyerőit kérjük intézkedni.

Az igazgató-választmány évi jelentése.

Irta: *Dr. Baláss Ferenc* főtitkár.

Mélyen Tisztelt Közgyűlés!

Midőn az 1913. év az idők végtelenségébe elmerült s az 1914. év beköszöntött, milliók ajkáról hangzott e szokásos kifejezés „boldog új évet kívánok!” Milliók kebléről szállt fel e sóhaj „hála Istennek csak hogy elmúlt ez az esztendő!”

Bizony keserves esztendő vala ez az 1913. év. Amely reményteljesen kezdődött s jónak ígérkezett, ép oly szomoruan végződött reánk Erdélyiekre. Egymásután tornyosultak a vészt hozó fellegek s a verőfényes napok helyett az ég csatornáinak napokon, heteken s

mondhatjuk hónapokon át öntötték — a maga idejében áldást — de egyfolytában veszedelmet hozó esőt. Teljes tönkremenés fenyegette mezőgazdaságunk s mezőgazdaságunkkal méhészetünket. Erdély méhészei, erdély méhészetének története ilyen rossz méhész esztendőre nem emlékszik. És csodálatos, hogy a méhészekre ez csak Erdélyben volt így. A Királyhágón túl — az alföldön, délnyugaton és északon igen jónak mondják mézelés tekintetében az 1913. évet. Ez érthető is. Az alföldön s Magyarország legtöbb melegebb égálja alatt a mézelési földény az akác és aratás utáni tisztosfü virágzásra esik, s mert az akácvirágzást és tisztosfü virágzást a méhek jól kitudták használni, nem csak a téli szükségletet gyűjtötték be, de nagymennyiségű fölösleget is hoztak különösen a tisztosfűből.

Erdélyben ellenben a vegyesvirág nektár tartalmára vagyunk utalva s ha akkor, mikor a gyümölcsfák, később a kerti és mezei takarmányfü virágzik nincs megfelelő idő — mint az elmúlt évben is — még csak annyira sem számíthatunk, amennyivel a családokat beteleljük. Hogy mennyire eltérő égálji viszonya van Erdély és Magyarországnak, igen jellemzően mutatja a két utóbbi év. 1912. év Erdélyre elég kedvező volt — ellenben Magyarországon a denaturált cukor igénybevételét idézte elő; az 1913. év ellenben Erdélyre volt rossz s Magyarországra kedvező. Ez a körülmény is igazolja, hogy nekünk erdélyi méhészeknek különleges, speciális, viszonyainkra való tekintettel egyöntetűen kell méhészeti ügyeinket illetőleg eljárni s lehetőleg egy egyesület zászlója alá csoportosulni.

Egyesületünk igazgató-választmánya — a rossz idők dacára — kitartó erővel s lankadatlan szorgalommal munkálkodott s a hol csak tehette igyekezett a kételyeket eloszlatni s főkép a kezdő méhészeket egy jobb jövő reményében buzdítani. Az egyesület tevékenysége illetve mozgalma a következőkben nyilvánult:

A földmivelésügyi kormány engedélye és anyagi segítése mellett a házsongárdi méhtelegen május 14—31-ig és június 2-től 19-ig a földmives kigazdák részére 2 tanfolyamot tartottunk 20—20 hallgatóval. A tanfolyamok oktatásával a földmiv. miniszter ur Önagyméltósága Donáth Aladár méhészeti szaktanítót bízta meg. A második tanfolyam vizsgáján a földmiv. kormány képviselőjében Krenedits Ferenc miniszteri titkár ur jelent meg, ki örömet és meglegedését nyilvánítva az elért eredmény felett, annak a nézetének adott kifejezést, hogy ezek a tanfolyamok jövőben is fognak tartatani, mert az okszerű méhészet terjesztése s fejlesztése az egyesület hathatos közreműködésével csak is ezen az uton érhető el, amit igazol az az örvendetes körülmény, hogy 7 év óta telepünkön mintegy négyszáz tanfolyamhallgató vett részt s ezek 70%-a méhész is, s egyuttal mind megannyi apostola a méhészetnek. Az a befektetés tehát, mit a kormány e tanfolyamokra ad, a kiképzett méhészek által termelt méz értéke által mint nemzet

vagyon kamatostól megtérül — miért is a tanfolyamok fenntartását mi is igen fontosnak és szükségesnek tartjuk.

A másik nevezetes mozgalmunk a méhész-estélylyel egybekötött nagysármási vándorgyűlésünk volt. A vándorgyűlés megtartása július 20-ára volt tervezve. Itt azonban betelt, hogy „ember tervez, Isten végez.“ Már-már azon gondolkoztunk, hogy az állandó esőzés, árvíz s más forgalmi akadályok miatt vegyük le teljesen napirendről. De nem tettük, elhalasztottuk augusztus 17-ére. Hála legyen a gondviselésnek, e napon szünetelt az eső, gyönyörű verőfényes nap köszöntött be s így lehetővé tette úgy a vándorgyűlés, mint méhész-estély sikeres megtartását. A vándorgyűlésen dr. Balázs Ferenc főtitkár a „A nép vagy a cukros kaptár“-ról, Takács Gyul a „Améhlegelő javítása“-ról s végül Donáth Aladár „Az anyatlansági esetek felismerése és orvoslása“, valamint „A méhek betelelése“ cimeken tartott előadást. Mivel a vándorgyűlés és méhész-estély lefolyása a Méhészeti Közlöny szeptember havi számában részletesen le volt írva, e helyen bővebben fejtegetni nem tartjuk szükségesnek, csupán azt jegyezzük meg, hogy ezek a vándorgyűlések a méhészet terjesztését illetőleg nagyfontosságú hárderővel bírnak, miért is azok tartását — már az alapszabályból kifolyólag is minden évben indokoltnak és szükségesnek tartjuk.

Résztvettünk az Erdélyi Gazdasági Egyesület által szeptember hó 5, 6, 7-én rendezett állat- és termény-kiállításon is. Az egyesület és tagjai csoportos méz-kiállítása a kiállítás egyik leglátogatottabb és legszebb pontja volt. A kiállítók mindannyian kelletek tüntetve, maga az egyesület kiállítási aranyéremmel. Egyesületünk részt vett méz küldeményével a német-magyar és osztrák méhészek vándorgyűlése által rendezett berlini kiállításon is, hol diszoklevéllel tüntetett ki.

Közreműködtünk a kirendeltség által rendezett átmeneti kaskészítő-tanfolyamok előkészítésében s az első Nagypetriben, dec. havában tartott tanfolyamra egyesületünk méhészet ki is rendeltük illetve átengedtük a kirendeltségnek. Öröndetes jelenség nyilvánult meg a kirendeltség részéről azzal a ténykedéssel, hogy három átmeneti kaskészítő-tanfolyam rendezését engedélyezte Kolozs-megyében.

Igazgató-választmányunk 6 rendes választmányi ülést tartott.

A kaptárkészítést az elmúlt évben is folytattuk. Eladatott 105 drb. országosméretű és négy drb. különféle alaku és méretű kaptár 1195 K. értékben, készlet a most készülő 100 darabbal 125 drb.

Telepünkön az elmúlt évben nagyobb befektetést nem eszközöltünk s tekintve a rossz időjárást, jövedelmet sem mutathatunk ki. Annyi mézet azonban gyűjtöttek méhcsaládunk, hogy azzal be lehetett telelni s így a denaturált cukrot csak egy pár családnál — műrajnál — kellett igénybe vanni.

Szaklapunk a Méhészeti Közlöny, dr. Ványolós Miklós szerkesztésében állott — támogatva a lapfelügyelő-bizottság által.

Közlönyünk után 6 külföldi és 8 belföldi lappal állottunk csereviszonyban.

Egyesületünk taglétszáma 700, ebből év végén 75 részint, mert a 3 évi kötelezettség lejárt, részint elköltözés és elhalálozás folytán töröltetett.

Összes bevételünk volt	12546·65 K.
Kiadás	11976·65 K.
Maradvány	570— K.

Az egyesület összes ingó és ingatlan vagyona mintegy 18—20.000 koronára tehető.

Egyesületünket és telepét a földmiv. miniszter ur Őnagyméltóságának képviselője f. évben is több ízben látogatta meg. Krenedits Ferenc miniszteri titkár ur 3 ízben, Kovács Antal országos méhészeti felügyelő ur pedig egy ízben tisztelte meg egyesületünket látogatásával. Telepünket kívülök még igen sok idegen látogatta. Sajnos, hogy a kedvezőtlen időjárás és a telep északos fekvése miatt méhcsaládainkat nehezen tudjuk szaporítani s mert azok, a tanfolyamhallgatók zaklatásainak, műtéteinek abban az időben, mikor csendben hábortalanul kellene lenniök, állandóan ki vannak téve, a méhcsaládoktól nem várhatunk kielégítő eredményt.

Igazgató-választmányunk, mindazt amit a méhészet érdeke megkívánt, megtette. A tisztikar szintén szem előtt tartotta a takarékoság elvét is. Ezért sikerült oly célszerűen gazdálkodnunk, mint a hogy gazdálkodtunk, amint ezt a zárszámadás is mutatja.

Hogy azonban gazdálkodhattunk s volt miből gazdálkodjunk, egyfelől köszönhetjük és hálával tartozunk a földmivelésügyi miniszter ur Őnagyméltóságának s a bölcs vezetése alá beosztott s a méhészeti ügyeket vezető kiváló vezérférfiaknak, a méhészet mecenásainak, kik az elmúlt évben sem vonták meg úgy anyagi, mint erkölcsi támogatásukat egyesületünktől. Kérjük őket ne vonják meg egyesületünktől ezután se atyai támogatásukat, jó indulatukat, mi meg azzal mutatjuk meg hálánkat, hogy a méhészet fejlesztése s terjesztése érdekében kitartóan dolgozunk.

Jövőben újból nagyfeladatok megoldása vár reánk. Ez évben is vándorgyűlést kell rendezzünk, részt kell vegyünk a német-magyar és osztrák méhészek által Pozsonyban rendezendő gyűlésen és kiállításon; a mesterséges méhlegelő javítására s intenzívebbé tételére irányuló törekvéseket hathatósan elő kell segítenünk. A méz értékesítést is be kell vezessük, hogy Kolozsvár közönsége állandóan megbízható mézet kapjon s a termelők is értékesíthessék méz fölöslegeiket. Mindezek megvalósítandó tervek a jövőben, hogy azonban megvalósíthatók legyenek, ahhoz a következőkellékek szükségesek: először is egyesületünk tagjainak támogatása és bizalma, másodsor a tisztikar és választmány munkálkodása s végül egy kevés pénz. Reméljük, hogy mindezek a kellékek meg-

lesznek s ha meglesznek és Isten is úgy akarja s egy boldogabb évet küld reánk, egy esztendő mulva talán nagyobb sikerekről s több eredményről számolhatunk be, mint a már hátunk mögött lévő 1913. évben.

Kérjük tehát Istent, hogy úgy legyen s adjon egy boldogabb új esztendőt.

Méhészetünk és a méhlegelőinkről.

A legutóbbi négy-öt év alatt a méhészetre nézve nagyon mostoha volt az időjárás. A klímánk nagyon megváltozott, egyetlen évszak sem rendes, szóval az időjárás fenekestül felfordult s különösen nálunk Erdélyben.

Igy aztán hiába méhészkedünk sokan és okszerűen s hiába nevetjük esetleg mesterséges etetéssel méhcsaládjainkat erős egészséges néppé, ha az időjárás folytonosan kedvezőtlen és ennek következtében nincs nektárdus méhlegelőnk s ha van is, az a kedvezőtlen időjárás miatt méheink által kihasználhatatlan. Ezen a nagy bajon kell segítnünk minden vonalon, amit azáltal érhetünk el, ha mindent elkövetünk a méhlegelőink javításának érdekében. Gondoskodjunk a mézelő idény minden szakára nektárt szolgáltató növényekről, hogy azt a kevés időt ami esetleg kedvező lesz a méhészetre, ami szegény bogaraink kihasználhassák. Igy aztán elfogjuk érni azt, hogy addigis amíg az időjárásunk gyökeresen megjavul, legalább annyi mézet remélhetünk, hogy elkerüljük méhcsaládainknak a téli időszakra való etetését.

Hogy e célunkat elérhessük, ajánlom az alább felsorolt fák, bokrok és virágok mentől nagyobb mennyiségben való ültetését amelyek normális időjárású esztendőnkben is a legjobb szolgáltatott tesznek méheinknek.

1. *A fák és bokrok* közül legelsősorban is az akác (*Robinia*) ebből mentől többet ültessünk, használjunk e célra fel minden legkisebb helyet a hāv és udvar körül mindenütt, ahol az esetleg árnyékával egyébnak kárára nincsen. Ültessék be gazdáink a tulajdonukat képező földterületük határvonalait akáccal s peültetés után a második évben vágják azokat vissza, hogy jó erősen bokrot adjanak.

Igy mintegy kétszeres hasznot fognak azok nyújtani, mert tömött növésük és szuros természetüknél fogva, mintegy igen alkalmas kerítésül is fognak szolgálni. Igaz ugyan, hogy az akácnak virágzása nem minden évben biztos, mert esetleges nagyon hideg tavasszal virágrügyei megfagynak, de ha az idő kedvez, akkor rengeteg nektárt szolgáltat, úgy hogy egy esetleges rossz mézelő esztendőt is kárpótól. Érdemesnek találom a Japán ácac (*Sophora japonica*) ültetését is, mely sárgás-fehér virágait július—augusztusban hozza. E mézelőfáról igen gyakran azt a véleményt hallot-

tam, hogy nem érdemes az ültetésre, mert kevés nektárt tartalmaz, hát ebben tényleg van valami igazság, mert e fának sokkal melegebb égjajlat szükséges, de mindazonáltal szerintem érdemes az ültetése, elsősorban azért, mert a legszükségesebb időtájban virágozik s ha bár nálunk kevés nektárt is ad az nem baj, mert hiszen a sok kicsi össze együl és számottevő lesz.

A fák között ajánlom s talán első helyen kellett volna említeni, még a hársfát (Tilia). A hárs oly időben virágozik, mikor fagytól féltetni nem lehet, virága minden évben dus — méze felülmul minden más mézet, ize fenséges. Különösen Erdélyben, hol az akác-mézelés nem biztos, a hársfaültetés nagyon ajánlatos.

Ajánlom továbbá a tölgyfát, vad gesztenyét (Aesculus), kőrist (Fracinus), szilt (Ulmus) és mentől több gyümölcsfát, de különösen sok almát és mentől több fűzt, amelyek mind igen előnyösek a méhészetre.

A mézelő-bokrok közül a Koelreuteria Ganieulata hosszú sárgás fűrtalaku virágu és a Symphoricarpos halvány vörös virággal és mentől több egres bokrot.

A mézelő fák és bokrokat a legcélszerűbb ősszel ültetni és a gödröket inkább szélesebbre ásni mint mélyre, mert a tapasztalat arra mutat, hogy a frissen ültetett fák első uj gyökereiket nem lefelé, hanem oldalra hajtják s így a földnek puhasága inkább oldalt szükséges, hogy a könnyű meggyökerezés elősegítve legyen.

2. Az *évelő virágok* közül ajánlom a következőket: Eryngium polanum, Baltacim, Isop, Melilotus everuleus, Melissa officinalis (méhfü), Salvia officinalis (zsálya), egyszertűvirágu mályva és a Campanula. Az itt felsorolt évelő virágok vetése a leghelyesebb július hó folyamán, esetleg augusztus hó elején, még pedig egy hideg ágyba, melynek földje jól fölászott, megporhanyított, homokkal és szükség esetén jól megvédött portrágyával vegyítve legyen, ahol aztán a magokat külön-külön ritkán szorva elvetjük és egy kis réteget könnyű földdel esetleg aprószemű homokkal leaszorjuk. Az elvetett magokat jól belocsoljuk vízzel és azután naponta egyszer, nagyobb hőségben esetleg kétszer (este és reggel) megöntözzük, hogy mintegy állandó nedves legyen, amig a magoknak kicsirázása megtörténik.

Még igen fontos a magvetésnél az, hogy azt az elvetéstől kezdve egész a magkikeléséig árnyékoljuk, csak itt szem előtt kell tartani azt, hogy ha a magok kikeltek az árnyékolást szüntessük azonnal be, illetőleg fokozatosan ritkítsuk az árnyékolás sűrűségét és végül mellőzzük azt egészen, mert ellenkező esetben a kikelt magpalánták az árnyékos illetőleg sötétség következtében megnyulanak és elgyengülnek.

Az ilyen uton termelt palántákat azután, ha már elég erősek, egy esős idő alkalmával a nekik szánt állandó helyükre ültetjük, s ha az idő kedvező, úgy még az évben jó erősen kifejlődnek és a legtöbbje már a jövő évben virágzóképes lesz. Végül megjegy-

zem, hogy ezen évelők a téli idényre takarást feltétlen nem igényelnek, azonban aki nem sajnálja a fáradságot és falevelekkel rendelkezik az helyesen cselekszik, ha télire egy kis takaróról gondoskodik.

3. Az *egy-nyári virágok* közül a következők: *Antirrhinum majus* (magas oroszlánszáj), *Zinia elegans* (rézvirág), *Mirabilis jalapa* (illatos csudavirág), *Borago officinalis* (kerti borago), *Caardus marianus* (tarka bogács), *Centaurea cyanus* (buzavirág), *Lathyrus odorata* (szagos bükköny), *Echium crelicium* (kigyószisz), *Phacelia tanacetifolia*, *Rezeda odorata* és végül a *Dracocephalum moldavicum*, mely két utóbbi igen kitünő. Az itt felsorolt egy-nyári virágok nagyobb része március és április hóban egyenesen rendeltetésük helyére a szabadba vetendők jó ritkán, begereblézve, esetleg kevés könnyű földdel leszorandók. Azon egyének kiknek esetleg több idejük van a növények vetésével foglalkozni, azok igen helyesen cselekszenek, ha a fenti nyári virágok magvait egy trágyával elkészített langyos melegágyba vetik és azokat az évelőknél elmondott módszerrel kezelik. Így az elvetett magoknak nagyobb mennyisége fog kikelni és a palánták erősebbek és fejlettebbek lesznek s a kiültetésnél a megkívánt távolságot megadhatják nekik, minek következtében szép erőteljesen kifejlődött virágokra számíthatnak.

4. A *gazdasági növények* közül a következők: *Polygonum fagopr* (Hajdina), uborka, tök, dinnye, mustár, nyári repce, lucerna, napraforgó, fehér nagy rétlóhere, de ennél még sokkal jobb az óriási lóhere (*Medicago falcasa*), mely egész nyáron virít. Az itt felsorolt gazdasági növényeknek a vetési módját nem tartom szükségesnek elmondani, mert hiszen azt minden gazdember tudja. Ami e mézelő-növények magvainak beszerzését illeti, ajánlom Budapesten Mauthner Ödön és Temesvárt Mühle Árpád magkereskedő cégeket. — Ami pedig a mézelő fákat és bokrokat illeti, azokat a földművelésügyi miniszterium minden esztendőben nagymennyiségben díjazatlanul osztja ki az eziránt kérelmezett kisgazdák és méhészek között. Tessék a kedvező alkalmat kihasználni! Kérvények az egyesülethez is benyújthatók bármikor. Végül csupán csak annyit óhajtók még megemlíteni, hogy az általam itt felsorolt mézelőfák, bokrok és virágok nagyon kicsiny részét képezik azoknak, amit a nagytermészet nekünk a méhészet előnyére jutatt. — Rengeteg azon növényeknek száma, amelyek a méhek részére többé-kevésbé különböző szükségést és hasznosat szolgáltatnak. A méhészetre az a vidék a legalkalmasabb ahol erdőség, gyümölcsös és sok virágos legelő van a közelben. Az ilyen vidékeken igen könnyen boldogul az igazi okszerű és szorgalmas méhész gazda — természetesen, ha az Isten is úgy akarja.

Stief Ottó.

Márciusi teendők.

Mézhiány, lisztelés, itatás, tisztogatás, első vizsgálat.

A jégkéreg az emberek szívét takarja csupán: a föld kebelét az életadó nap melege hódította meg; lassan-lassan a reménység zöldjébe takarva, készíti a mennyegzőre, virágfakadásra. És a nagy ünnepnek előre örülve, tarka pillék táborával száll a méhek sokasága a tavasznak első virágaihoz.

A réten már megjelent a saláta szironták (*Rununculus ficaria* L.), a tavaszi kökörcsin (*Anemone vernalis*), az illatos ibolya (*Viola odorata* L.), a télilike (*Eranthis hiemalis*), a szántókon ugarakon: az áldott bibor tátkanap (*Lamium purpureum* L.), követi nemsokára a tüdőfű (*Pulmonaria officinalis*); a vizek mentén és nyirkosabb talajokon: a mézgás égerfa (*Alnus glutinosa*) és a fűzfélék (*Salicaceae*) sok fajtája, a balzsamos jegenye (*Populus balsamifera*); erdős vidékeken: a kikeleti hóvirág (*Glanthus nivalis*), a közönséges mogyoró (*Corylus avellana*), a som stb.

Tehát március havában a légenyfélék pótlására nemcsak elegendő himport találnak helyenkint méheink, hanem némi mézhez is juthatnak, főleg ott, ahol a kertekben piszkefélék (*Ribesaceae*) vannak és a vidéken a tüdőfű és bibor tátkanaf nagyobb mennyiségben tenyésznek. Azonban a márciusban begyűjthető méz oly csekély, hogy számításba alig jöhet.

1. Mézhiány.

Mivel azonban a fiasítás már növekedőben a méhek méz-, himpor-, és vízszükséglete is rohamosan fokozódik: legyünk résen!

Ahol mézhiányt észlelünk, azon lehetőleg lépesméz beadásával segítsünk, (szükségből lépekbe csömöszölt úkrás vagy folyékony méz is jó,) de a higitott méz még korai. A denaturált cukrot szörpöket, vagy más mézgátló anyagot sem most, sem máskor ajánlani nem tudom.

Nem akarom ezzel azt mondani, hogy éppen a költésrothadás csiráit visszük a méhek közé, de a baj kifejlődésének alapoka a mesterkedés is lehet; — nem is szólva arról, hogy a pancsok feletetését kétségtelen pusztulás, vérhas, leszédülés, penészkor stb. betegségek követik, — de az bizonyos, hogy ahol eddig költésrothadást találtam, minden méhész beismerte, hogy megelőző években nagy »mürajoztatott«, vagy mézpótló anyagokat etetett, tehát természetellenesen méhészkedett.

Tehát igaz, hogy a mesterkedés után nem nyomban mutatkozik a baj, hiszen csak a kór melegágyát készít-

jük elé, melybe a bacillus szívesen befészkei magát és ott évekig lappang! A család teljes erővel küzd ellene s néha le is győzi őt. Megfigyeléseim igazolták, hogy a lappangás időszaka novembertől ápriliséig tart és tavasz kezdetén jelentkezik s minden alkalmas talajba befészkei magát e baj. Az igazi méhészt pedig sokkal jobban kell szeresse kis munkáit, semhogy mézpótló pancsok feletetésével a fiasítást veszedelemnek tegye ki és e borzasztó, szinte kirihathatatlan betegségnek a talajt szándékosan előkészítse! A tiszta mézzel való serkentő etetés is korai volna, hiszen még zord időktől kell tartanunk! Ha enyhébb napok jönnek, a méhek szétterülnek a lépekben s a korai etetésre fiasítás is nagyobb mezőt köröz. Ha pedig az idő zordabbra fordul, a nép összehuzódik; a fiasítás széle fedetlenül marad, elhal és kész a veszedelem, ha a méhek kihordani nem tudják: megkezdődik a rothadás, a bomlási processzus, mely e kór kifejlődésére is elegendő.

A teremtő erő munkáját ügyetlenül utánzó német észjárás képzeleti mindenhatóságát a józan magyar agyvelő nem fogadhatja be és nem majmolhatja soha; — csak azért, hogy saját kárán tanuljon!

Még megjárt a komaság, de mióta a komával összesógorosodtunk, veszedelmesen kezdjük — saját nemzeti jellegünk, eredeti méhészkedésünk elhagyásával — a sógor szokásait és észjárását felvenni — lényegtelen meghatározásokba is!

És mi a következménye? Az, hogy már nemcsak az Alföldön és a nyugati tájakon, hanem körülbástyázott erdélyi országrészben is ijesztő arányban terjed a német betegség! Kerületem 45 községében lépett fel az 1913-ik évben költésrothadás.

Óvóm szeretve tisztelt méhésztársaimat a tavaszi etetésnél mellőzzenek minden természetellenes fogást és táplálékot mert nyakunkon a németjárást! Csak a virágok nektárja: a méz, himpora: a méhkenyér és gyöngyharmata: a víz van a méheknek teremtve! Mi is csak ezeket adhatjuk! A sófélékkel se mesterkedjünk, mert azok mértékét csak ők tudják meghatározni és beszerezni. Mi csak árthatunk vele, — tán éppen a fiasításnak.

2. Lisztelés.

A mézkészlet mellett, mint mondtam, a méheknek friss himporra is szükségük van, mely nélkül a mézzel csak ideig-óráig lehetnek el és abból sokkal többet is fogyasztanak, mivel némi himpor mindig van keveredve a mézhez és abból kell, hogy előállítsák a testük és a fiasítás táplálására szükséges lényegféléket. Igen helyesen cselekszik a méhészt, ha kertjében bő himporthozó szolgáltató som-

éger- és fűzféléket ültet! Ha pedig ilyenek nem volnának a közelben sem, a virágok himporához legközelebb álló zab, tengeri, vagy buzaliszt behordásával pótolja a tavaszi himporzsükségletet. Célszerű, a lisztet paprikával vagy cukorral keverni és üres lépekbe öntögetve a méhes elé helyezett kaptárba aggatni. Naponkint a leszórt és összecsomósodott lisztet felseperjük, szitán átdörzsöljük, új anyaggal szaporítjuk mindaddig, amíg a természetben himport találnak, melynek a jele az lesz, hogy a lisztre nem mennek rá.

3. Itatás.

Mihelyt a tisztulás megtörtént, gondunk legyen az itató felállítására, mert most a fiasítás rohamosan terjed és a vízszükséglet is fokozódik. Célszerű, ha lépek alá helyezett berácsozott vályukba is töltögetünk vizet, hogy rossz időben a család kirepülni ne kényszerüljön.

4. Tisztogatás.

Tisztulás után a kasok, kaptárok aljáról minden hulladékot gondosan kaparjunk ki, nehogy annak kihordása veszélyeztesse a méhek életét, mivel a tisztulással megkezdődik a belső munka, tisztogatás és mert piszkot nem tűrnek: még rossz időben is kicipelik azt!

A helyben vásárolt méhcsaládokat még kirepülés előtt — csendesen — szállítsuk el, hogy rendes helyükre szokjanak. A vidéken vásároltakat pedig csak tisztulás után különben az utban felzudulnak és berondítják a lépeket, miből vérhas is lehet!

5. Tavaszi első vizsgálat.

A kirepülő méhcsaládokat figyeljük meg. A méhesben tartsunk hőmérőt s mihelyt legalább +14 C fokra emelkedik és szélcsendes, meleg idő van, az összes méhcsaládokat vizsgáljuk át.

A kirepülő méheket figyeljük meg. Amelyek vigan, tömegesen repülnek ki, azok rendben vannak! Ellenben a hallgató, tévovázva kirepülő, vagy koppanásra erősen felzúgó családok: méz-, víz-, vagy levegőhiányt szenvedhetnek, vagy talán éppen anyátlanok. Ezeket gyorsan vizsgáljuk át! Ha anyátlanok, azonnal egyesítsük egy erős családdal, mert az anyátlanság rablást idézhet fel! (Gyöngébbel csak úgy, ha az anyát kalitkába tesszük!)

Az árva méhek egyesítése úgy történik, hogy az árva népet langyos meleg mézes vízzel gyöngén bepermetezzük, aztán keretestől átrakjuk az anyás családhoz. Több időt igénylő műveleteket csak meleg helyiségben végezzük.

Donáth Aladár,

Tudomásul.

A német, magyar és osztrák méhészek szokásos vándorgyűlésüket ez évben július havában Pozsonyban fogják megtartani méhészeti kiállítással egybekötve. Ugy a vándorgyűlésen, mint kiállításon az Erdélyrészi Méhészegyesület is részt fog venni. A részletes programot illetve a felhívást később fogjuk erre vonatkozólag szétküldeni.

Az Erdélyrészi Méhészegyesület ezidei vándorgyűlését méhésztudósokkal egybekötve, június havában Szamosújvárt fogja megtartani. Az előjelekből és érdeklődésből ítélve úgy a vándorgyűlés, mint a méhésztudósok igen jól fog sikerülni. Részletesebben a következő számokban ítélve úgy a vándorgyűlés, mint a méhésztudósok igen jól fog sikerülni. Részletesebben a következő számokban írunk.

Mézértékesítés. Egyesületünk január hó 25-én tartott rendes évi közgyűlésén elhatározta, hogy a méz értékesítést bevezeti. Evégből megbizta a választmányt illetve elnököt, hogy már folyó évben tegyen kísérletet s főkép igyekezzen Kolozsvar közönségét a tagoktól napi áron beváltandó tiszta és jó minőségű mézzel ellátni.

Midőn ezt egyesületünk tudomására hozzuk, egyben a következőkről értesítjük. Akinek főlössleges eladó méze lesz, az egy kis minta beküldése, a méz mennyiségének és az általa elérni óhajtott ár megjelölése mellett az Erdélyrészi Méhészegyesület titkári irodájának (Kolozsvar, Mészáros-utca 3. sz.) egy levelező-lapon jelentsse be.

Csakis tisztán kezel, jól beérett s pergetett mézet vesz lát az egyesület. A mézesbödönök kiürítés után visszaküldetnek. Akinek mézesbödönre nincs, beszerzési áron az egyesület küld. A méz árát a termelő vagy utánvételezés útján, vagy az átvétel után utalványon kapja meg az egyesülettől. *Az Erdélyrészi Méhészegyesület elnöksége.*

Örömsugár villan gondos méhész arcán,
Megtalálta végre! Évek hosszu során
 Mit oly epedve várt. Kísérleti nyomán
 Előállítja már — jó méhviaszból ám! —
 Szállítja is folyton a *Ludwig'-mülépet*
 Melyet franko küld szét s abból
 [rendelje meg
Méhészetbe vágó s az összes jó cikket.

RITZMANN LAJOS
 Ókér. (Bácska) Fő-utca 399. sz.

